

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123401507
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6123401507.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Michala Tagaja ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 52 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. C., D. XXX/X, o zaplatenie 640,10 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č. k. 5Csp/77/2023-111 zo dňa 30. apríla 2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č. k. 5Csp/77/2023-145 zo dňa 12. februára 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, **p o t v r d z u j e**.
- II. Vo výroku III., ktorým okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,96 %, rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 45,96 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým okresný súd rozhodne o ich výške.
- III. Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko Brezno (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 570,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 654,29 Eur od 05.05.2021 do 18.11.2021, zo sumy 526,24 Eur od 19.11.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti okresný súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 45,96 % (výrok III.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 640,10 Eur spolu s riadnym úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 688,89 Eur od 05.05.2021 do 18.11.2021, zo sumy 560,84 Eur od 19.11.2021 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 688,89 Eur od 05.05.2021 do 18.11.2021, zo sumy 560,84 Eur od 19.11.2021 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 64,82 Eur a náhrady trov konania. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.09.2019 (ďalej len „predmetná zmluva o úvere“) poskytol jeho právny predchodca - spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, 1, Boulevard Haussmann, 75009 Paríž, Francúzsko, reg. č. 542

097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713 žalovanému úver vo výške 1.245,08 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal právnomu predchodcovi žalobcu splácať v pravidelných 24-mesačných splátkach po 62,15 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný čerpal poskytnuté peňažné prostriedky, ale nesplácal ich riadne a včas, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 04.05.2021 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu predstavovala v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu 768,15 Eur, z toho istina sumu 688,89 Eur, vyčíslený úrok sumu 44,26 Eur, náklady spojené s vymáhaním pohľadávky sumu 35,- Eur. Žalovaným zaplatené sumy po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru boli započítané na istinu. Žalovaná suma vo výške 640,10 Eur, uplatnená žalobcom na základe predmetnej zmluvy o úvere pozostáva z istiny v sume 560,84 Eur, z vyčísleného úroku v sume 44,26 Eur a z nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 35,- Eur; okrem sumy 640,10 Eur si žalobca podanou žalobou uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 64,82 Eur ako ďalšie náklady spojené s uplatnením pohľadávky, zodpovedajúce odmene za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom k uvedenému úkonu právnej služby, vykonaný v mene žalobcu právnym zástupcom žalobcu – predžalobnú výzvu (pokus o zmier). Pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere bola postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023. Žalovaný dlžnú sumu poskytnutého úveru pred podaním žaloby nezaplatil, preto sa žalobca domáhal svojho nároku súdnou cestou a žiadal, aby bol žalovaný rozhodnutím súdu zaviazaný zaplatiť mu sumu 640,10 Eur spolu s riadnym úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 688,89 Eur od 05.05.2021 do 18.11.2021, zo sumy 560,84 Eur od 19.11.2021 do zaplatenia a tiež s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 688,89 Eur od 05.05.2021 do 18.11.2021, zo sumy 560,84 Eur od 19.11.2021 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 64,82 Eur a nahradiť mu trovy konania. Ako dôkazy preukazujúce dôvodnosť žaloby označil žalobca v žalobe zmluvu o spotrebiteľskom úvere, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, obchodné podmienky, výpis z úverového účtu, zmluvu o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky. Po podaní žaloby zoberal žalobca žalobu čiastočne späť v časti riadneho úroku vo výške 5 % ročne zo sumy 688,89 Eur od 05.05.2021 do 18.11.2021 a zo sumy 560,84 Eur od 19.11.2021 do zaplatenia. Žalovaný, ktorému bola žaloba, jej prílohy, vrátane čiastočného späťvzatia žaloby v časti riadneho úroku doručené do vlastných rúk, sa k uvedeným listinám nevyjadril.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, na ust. § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), na ust. § 1 ods. 2 veta prvá, § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 06.09.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver vo výške 1.245,08 Eur pri výške mesačnej splátky 62,15 Eur, počte splátok 24, úrokovej sadzbe úveru 17,99 % ročne, RPMN 19,54 %, odplate za poskytnutie úveru 17,99 %, celkovej čiastke úveru 1.491,60 Eur, dátume splatnosti prvej splátky úveru dňa 15.10.2019, dátume splatnosti ďalších splátok úveru 15. deň v mesiaci, dátume splatnosti poslednej splátky úveru dňa 15.09.2021. V časti 3, čl. 3, bod 3.1 predmetnej zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok úveru alebo ich časti podľa predmetnej zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Výzvou zo dňa 01.02.2021 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškani s plnením splátok úveru spolu vo výške 221,45 Eur a vyzval ho na úhradu dlžných splátok úveru s tým, že pre prípad ich nezaplatenia v stanovenej lehote bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru. Predmetnú výzvu prevzal žalovaný dňa 05.02.2021. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2021 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že ku dňu 04.05.2021 sa stal jeho záväzok splatný v celom rozsahu. Dlžná suma 768,15 Eur v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru pozostávala z istiny úveru vo výške 688,89 Eur, z vyčísleného úroku vo výške 44,26 Eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35,- Eur. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 07.05.2021. Podľa výpisu z úverového účtu žalovaný do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zaplatil spolu sumu 765,80 Eur a po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zaplatil dňa 18.11.2021 sumu 128,05 Eur.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že predmetnú zmluvu o úvere je potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú a zároveň ako zmluvu o spotrebiteľskom

úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Konštatoval, že je nepochybné, že právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere vzhľadom na predmet podnikania ako dodávateľ a žalovaný vystupoval pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Okresný súd po posúdení predmetnej zmluvy o úvere dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere spĺňa zákonom vyžadované náležitosti. Konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny v sume 560,84 Eur, vyčísleného úroku do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v sume 44,26 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 35,- Eur (spolu 640,10 Eur). Vychádzajúc z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného dospel okresný súd k záveru, že do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zaplatil žalovaný z titulu splácania poskytnutého úveru sumu 765,80 Eur. Zo sumy zaplatenej žalobcom bola do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru na istinu započítaná suma 570,79 Eur a na úrok suma 175,01 Eur (12 splátok po 62,15 Eur); po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bola žalovaným zaplatená suma 128,05 Eur započítaná na istinu. Súčet týchto súm predstavuje sumu 873,85 Eur, ale žalovaný mal podľa výpisu z úverového účtu zaplatiť sumu 893,85 Eur (765,80 Eur plus 128,05 Eur). Vo výpise z úverového účtu sa nachádza aj položka náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- Eur a vo výške 35,- Eur (poznámka odvolacieho súdu: iné ako tiež žalobou uplatnené náklady spojené s uplatnením pohľadávky, súvisiace s predžalobnou výzvou - pokusom o zmier). „Žalovaný ako spotrebiteľ nebol o týchto nákladoch spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré mu boli účtované vo výške 20,- Eur a vo výške 35,- Eur právnym predchodcom žalobcu informovaný priamo pri uzatváraní zmluvy; v zmluve nie je uvedená ani ich presná výška (je v nej uvedený iba odkaz, že klient je povinný pri omeškaní zaplatiť náklady spojené s uplatnením pohľadávky bez bližšej konkretizácie o aké náklady ide a akým spôsobom bude vypočítaná ich výška). Z uvedených dôvodov okresný súd žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 35,- Eur (ktoré tvoria súčasť žalovanej sumy 640,10 Eur) nepriznal. Pri posúdení dôvodnosti žalovanej sumy 640,10 Eur, okresný súd podľa obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku od žalovanému poskytnutej sumy úveru 1 245,08 Eur odpočítal sumu 570,79 Eur (zaplatenú žalovaným do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, započítanú na istinu), sumu 20,- Eur (zaplatenú žalovaným, ktorá bola započítaná na náklady) a sumu 128,05 Eur (zaplatenú žalovaným po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) a žalobcovi priznal istinu vo výške 526,24 Eur; v prevyšujúcej časti ohľadom žalovanej istiny a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 35,- Eur okresný súd žalobu zamietol. Pokiaľ si žalobca v žalobe uplatnil vyčíslené úroky z úveru vo výške 44,26 Eur do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré predstavovali úrok zo 6-tich splátok úveru nezaplatených do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (9,39 Eur plus 8,60 Eur plus 7,80 Eur plus 6,99 Eur plus 6,16 Eur plus 5,32 Eur), tieto okresný súd žalobcovi priznal. Pokiaľ ide o ďalšie náklady spojené s uplatnením pohľadávky, uplatnené žalobcom v žalobe nad rámec sumy 640,10 Eur, a to v sume 64,82 Eur okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal aj zaplatenia ďalších nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 64,82 Eur, ktoré mali predstavovať odmenu za právnym zástupcom žalobcu vykonaný úkon právnej služby – predžalobnú výzvu (pokus o zmier) v celkovej výške 64,82 Eur (t. j. spolu s režijným paušálom a DPH). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že súd môže žalobcovi priznať nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky iba vo výške nákladov, ktoré žalobcovi pri uplatnení pohľadávky skutočne vznikli. Výšku týchto nákladov a aj dôvod ich vzniku preukazuje žalobca. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavujú skutočné náklady, ktoré žalobcovi vzniknú v súvislosti s tým, že si voči žalovanému uplatnil pohľadávku. Konštatoval, že v konaní nebolo žalobcom produkované žiadne skutkové tvrdenie, z ktorého by vyplývala reálna výška nákladov vynaložených v súvislosti s predžalobnou výzvou. Zdôraznil, že len odkaz na výšku trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa advokátskej tarify sám osebe nepostačuje, keďže zo žiadneho vyjadrenia ani z dôkazu predloženého žalobcom nie je zrejmé, či si žalobca odmenu za predžalobnú výzvu vo výške advokátskej tarify so svojim právnym zástupcom dohodol a či ju aj právnemu zástupcovi zaplatil, keďže až jej zaplatením právnemu zástupcovi žalobcu by žalobcovi vznikol nárok na úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 64,82 Eur nepriznal.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca čo do výroku II. odvolal a v odvolaní uviedol, že proti výroku II. v časti zamietnutia sumy 64,82 Eur zodpovedajúcej nároku na náklady spojené s uplatnením pohľadávky – predžalobnú výzvu podáva v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), ďalej z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a tiež z dôvodu, že mu súd prvej inštancie

nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). V nadväznosti na uvedené poukázal žalobca v odvolaní na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že si voči žalovanému v súdnom konaní okrem iného uplatnil v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy (pokusu o zmier) podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ust. § 10 ods. 1, ust. § 15 písm. a) a ust. § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z.“), a to v celkovej výške 64,82 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 49,80 Eur s DPH a z jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby za rok 2023 vo výške 15,02 Eur s DPH. Zdôraznil, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 64,82 Eur mu nepochybne vznikli, pričom na uvedenú skutočnosť nemá žiadny vplyv, že k ich vzniku došlo v predsúdnom štádiu. Zasláním predžalobnej výzvy žalovanému sa od žalovaného domáhal úhrady dlžnej sumy, a teda vyriešenia sporu zmierlivou cestou. Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcu predžalobnú výzvu nevyhnutné považovať za účelne vykonaný úkon právnej služby, keďže jeho účelom bolo predísť súdному konaniu. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca na to, že už v podanej žalobe tvrdil, že jeho právny zástupca vykonal tento úkon právnej služby - predžalobnú výzvu, ktorú preukázateľne vyhotovil a žalovanému zaslal, čo v konaní dostatočným spôsobom preukázal. Žalobca v odvolaní ďalej poukázal na § 13 ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., ktorý v aktuálnom znení účinnom od 01.01.2024 obsahuje dodatok „ako súčasť nároku na náhradu trov konania“, ktorým dodatkom oproti predchádzajúcemu zneniu § 13 ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., zákonodarca smeruje k zjednoteniu spôsobu uplatnenia nákladov za predžalobnú výzvu tak, že tieto majú tvoriť súčasť náhrady trov konania. Zároveň uviedol, že v čase podania žaloby vyššie uvedené ešte nebolo ustálené, preto si v čase podania žaloby podľa jeho názoru správne náhradu nákladov za predžalobnú výzvu uplatnil v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ mu súd prvej inštancie takto uplatnený nárok nepriznal, potom podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko účelnosť predžalobnej výzvy je viac ako daná a jej cieľom bolo vyhnúť sa súdnému konaniu a navyšovaniu trov konania, čo by bolo bezpochyby aj v záujme žalovaného. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MOBdo/2/2010 z 9. júna 2010, na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/33/2021 z 26.01.2022, na uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 11CoCsp/9/2020 z 07.07.2020, na uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Csp/140/2022 z 21.07.2022, na uznesenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5Csp/59/2022 z 26.07.2022 a na uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9Csp/10/22 z 26.07.2022 a uviedol, že náklad na predžalobnú výzvu mu vznikol následkom toho, že žalovaný si neplnil voči žalobcovi a predtým voči právnenému predchodcovi žalobcu svoju povinnosť uhradiť svoj dlh, žalobca sa túto situáciu snažil vyriešiť najprv mimosúdnu cestou - zasláním kvalifikovanej predžalobnej výzvy žalovanému, v ktorej ho upozornil na existenciu dlhu, jeho výšku a poskytol mu lehotu na jeho dobrovoľnú úhradu spolu s uvedením kontaktov, na ktorých môže žalovaný žalobcu kontaktovať a dohodnúť sa na riešení danej situácie. Je preto podľa žalobcu zrejmé, že účelom predžalobnej výzvy bolo vyhnúť sa súdnému konaniu.

2.1 Vo vzťahu k argumentácii súdu prvej inštancie uvedenej v odseku 23. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku žalobca uviedol, že si dovoľuje poukázať na to, že si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle tarifnej odmeny podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ust. § 10 ods. 1, ust. § 15 písm. a) a ust. § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.. Konštatoval, že podľa § 2 ods. 2 písm. b) v spojení s § 5 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. je možné, aby mal klient (žalobca) s advokátom dohodnutú zmluvnú odmenu za poskytovanie právnych služieb ako paušálnu odmenu, čo znamená, že advokát s klientom (žalobcom) môžu mať dohodnutú inú výšku odmeny ako je tarifná odmena podľa § 10 citovanej vyhlášky. V takom prípade, ak má klient (žalobca) s advokátom dohodnutú zmluvnú (paušálnu) odmenu, nie je zo strany žalobcu možné preukázať náklady v akej výške (spojené s uplatnením pohľadávky) mu presne vznikli za vykonanie jedného úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy. Podľa žalobcu by bolo krajne nespravodlivé, ak by titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky požadoval od žalovaného úhradu celej dohodnutej paušálnej odmeny, nehovoriac o tom, že odmena za poskytovanie právnych služieb je okrem iného obchodným tajomstvom, alebo by bolo krajne nespravodlivé ak by práve naopak z dôvodu, že má s advokátom dohodnutú paušálnu odmenu, nemal vôbec nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky – za predžalobnú výzvu, preto si s poukazom na uvedené uplatnil titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky – za predžalobnú výzvu len sumu zodpovedajúcu tarifnej odmene v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z.. V závere odvolania žalobca navrhol,

aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu (výrok II.) preskúmal a v zmysle ust. § 388 CSP ho zmenil tak, že žalovaného zaviazal aj na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 64,82 Eur, resp. aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II., ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku správny potvrdil, vo výroku III., ktorým okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,96 %, rozsudok okresného súdu podľa ust. § 388 CSP z čisto formálnych dôvodov zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 45,96 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým okresný súd rozhodne o ich výške; vo zvyšnej časti (vo výroku I.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie premietnutých do odvolaní napadnutého výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol, a to pokiaľ ide o zamietnutie žalobou uplatneného nároku na zaplatenie sumy 64,82 Eur, zodpovedajúcej odmene za jeden úkon právnej služby vrátane režijného paušálu - predžalobnú výzvu, nárok na zaplatenie ktorej sumy si žalobca uplatnil titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

6. Podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení do 31. 12. 2023, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva.

7. Podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení od 01. 01. 2024 (v aktuálnom znení), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva ako súčasť nároku na náhradu trov konania.

8. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. v časti zamietnutia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 64,82 Eur považuje za vecne správny, aj keď z iných dôvodov ako uviedol súd prvej inštancie v odseku 23. odôvodnenia rozsudku, preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II. ako vo výroku vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil poukazujúc na aktuálne znenie ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinné od 1. 1. 2024. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok v ust. § 251 CSP zaviedol takú definíciu trov konania, v zmysle ktorej sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli stranám sporu v konaní, t. j. v období od začatia konania do jeho skončenia. V súvislosti s tým vznikali v praxi vo vzťahu k trovám konania, ktoré vznikli žalobcom v súvislosti s predžalobnou výzvou aplikačné problémy, keď súdy v niektorých prípadoch posudzovali trovy, ktoré vznikli žalobcom v súvislosti s predžalobnou výzvou ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uvedené aplikačné problémy viedli zákonodarcu k tomu, aby v rámci novelizácie vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vyhláškou MS SR č. 391/2023 Z. z. doplnil do ust. § 13a ods. 1 písm. d) slovné spojenie: „ako súčasť náhrady trov konania“, čiže celý text ustanovenia § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení vyhlášky č. 391/2023 Z. z., účinnom od 1. 1. 2024 je: „predžalobná výzva ako súčasť nároku na náhradu trov konania“. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že predžalobná výzva bola aj do vyššie uvedenej novelizácie ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. vyhláškou MS SR č. 391/2023 Z. z. považovaná za úkon právnej služby, za ktorý patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny; vzhľadom na striktné znenie ust. § 251 CSP však, tak ako je vyššie uvedené, vznikali v aplikačnej praxi problémy spočívajúce v riešení otázky ako sa má súd vysporiadať s nárokom uplatneným v súvislosti s vykonaním úkonu právnej služby, ktorým je predžalobná výzva v štádiu pred začatím konania, ktoré problémy aplikačnej praxe doplnenie textu „ako súčasť nároku na náhradu trov konania“ do ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. odstránilo; nezaviedlo tým však „e ratione legis“ nový druh odmeny za dovtedy neodmeňovaný úkon právnej služby, ani zmenu výšky tarifnej odmeny zaň

(len uvedené ustanovenie doplnením vyššie citovaného textu z hľadiska jeho výkladu – interpretácie precizovalo), preto odvolací súd nepovažoval argumentáciou žalobcu, že v čase podania žaloby ešte nebolo ustálené, že trovy súvisiace s predžalobnou výzvou je potrebné považovať za súčasť nároku na náhradu trov konania za relevantnú konštatujúc, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu už novelizované znenie ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. bolo platné a účinné, pričom iná ako okamžitá aplikovateľnosť ust. § 13a ods. 1 písm. d) po nadobudnutí účinnosti novelizačnej vyhlášky MS SR č. 391/2023 Z. z. z prechodných ustanovení nevyplývala (ust. § 20d Prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. januára 2024 hovorí o tom, že za úkon právnej služby, ktorý bol vykonaný do 31. 12. 2023 patrí advokátovi odmena podľa citovanej vyhlášky v znení účinnom do 31. 12. 2023, pričom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2023 advokátovi odmena za predžalobnú výzvu, tak ako je vyššie uvedené, už patrila).

9. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

10. Vo výroku III. o trovách prvoinštančného konania odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP z dôvodu vykonateľnosti výroku o trovách prvoinštančného konania zmenil tak, že výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania formuloval ako výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v určenom rozsahu 45,96 % po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie (v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP) rozhodne o ich výške (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017).

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.